

§ 3, hvorefter arbejdsgiveren skal betale for helbredsoplysninger, der indhentes efter tilbud fra denne.

Til § 7

I overensstemmelse med direktivets artikel 9, stk. 1b, foreslås det i § 7 at sikre natarbejdere en mulighed for at blive overflyttet til dagarbejde, når det er muligt. Det vil være den almindelige praktiserende læge, BST eller en arbejdsmedicinsk klinik, der kan udtale sig om eventuelle helbredsproblemer, der skyldes natarbejde, og som vil skulle medføre, at natarbejderen har krav på at blive flyttet til dagarbejde, når det er muligt.

Til § 8

I stk. 1 foreslås det, at hvis lønmodtagerens rettigheder efter loven er krænkede, kan lønmodtageren få tilkendt en godtgørelse. De krænkede rettigheder kunne fx være pålæg om arbejde, der medfører, at arbejdstiden i gennemsnit over en 4 måneders periode overstiger 48 timer.

Sager om krav fra organiserede lønmodtagere, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, som implementerer direktivet, skal afgøres efter de fagretlige regler.

Sager om krav fra uorganiserede lønmodtagere, hvis ansættelsesgrundlag tillige omfatter bestemmelserne i en overenskomst skal afgøres ved de civile domstole, som i den forbindelse skal lægge bestemmelserne i den kollektive overenskomst til grund.

Dette gælder også lønmodtagere, der i medfør af en individuel aftale efter § 1, stk. 2, er sikret direktivets rettigheder i henhold til en kollektiv overenskomst.

De civile domstole afgør ligeledes sager om krænkelse af rettigheder i henhold til en kollektiv overenskomst, såfremt en organiseret lønmodtager godtgør at vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af kravet, jf. arbejdsretslovens § 11, stk. 2. Ved fagretlig behandling menes tillige tjenestemandsretterne.

I stk. 2 foreslås det, at en lønmodtager, som afskediges efter at have fremsat krav i henhold til loven, skal have ret til en godtgørelse fra arbejdsgiveren. Godtgørelsens størrelse fastsættes efter sagens øvrige omstændigheder. Muligheden for at få godtgørelse i henhold til forslaget til stk. 2 medfører dog ikke, at en lønmodtager, der tillige har ret til godtgørelse efter fx funktionærloven, får ret til godtgørelse for usaglig afskedigelse i medfør af flere regelsæt.

I stk. 3 foreslås det at sikre de lønmodtagere, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, der implementerer arbejdstidsdirektivet, rettigheder, der svarer til de i stk. 2 foreslåede, i det omfang overenskomstens regler medfører, at lønmodtageren ikke kan få sagligheden af en afskedigelse prøvet via overenskomstens regler om fagretlig behandling, fx fordi lønmodtageren ikke har opnået den fornødne anciennitet. Da der er tale om et krav, der ikke har hjemmel i overenskomsten, skal sager herom føres ved de civile domstole.

Til § 9

Med bestemmelsen foreslås en hjemmel for beskæftigelsesministeren til efter forhandling med arbejdsmarkedets parter at fastsætte de nærmere regler om undtagelse af visse lønmodtagergrupper i henhold til direktivets artikel 17, stk. 1 og 2, om undtagelser.

Det er hensigten, at udnyttelsen af denne hjemmel sker med udgangspunkt i de bestemmelser, parterne selv aftaler i kollektive overenskomster om dette spørgsmål.

Således indeholder direktivet hjemmel til under overholdelse af generelle principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed at undtage fx personale med ledelsesfunktioner eller andet personale, der har beføjelse til at træffe selvstændige beslutninger, arbejdende familiemedlemmer eller arbejdstagere, hvis arbejde knytter sig til kirkers og trossamfunds religiøse handlinger.

Der er endvidere mulighed for at fravige direktivets bestemmelser om pauser, natarbejde og referenceperioder, forudsat at der ydes de pågældende arbejdstager-tilsvarende kompenserende hvileperioder.

Muligheden for, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om udnyttelse af direktivets undtagelsesbestemmelser, svarer til den række bemyndigelser, der er givet til beskæftigelsesministeren i arbejdsmiljølovens kapitel 9. Disse bemyndigelser har også sin begrundelse i arbejdstidsdirektivets undtagelsesmuligheder.

Til § 10

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2002.

Til § 11

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Grønland og Færøerne.